

(Innehåller fidd. 201—232).

Pietisten.

Trettiondesjette årgången,

innehållande

Predikningar öfver våra nya Högmesseotexter.

Tredje häftet.

September 1877.

Stockholm,
tryckt hos A. S. Normans Boktryckeri-Aktiebolag,
1877.

Räre Bröder! "Man wäl en moder förgäta sitt barn, så att hon icke förbar-
mar sig öfwer sitt lifs son". De orden framstodo på ett synnerligen lifligt sätt
för mig, när jag härombagen läste följande berättelse. En moder med sitt lilla
barn på armen besökte en mulen winterdag några wänner. När hon skulle åter-
vända hem, warnades hon af sina wänner för det dåliga wädret. De bado henne
stadna qwar öfwer natten. Men hon ansåg sig icke kunna det utan begaf sig på
väg. Emellertid woro hennes wänner oroliga för henne och en af dem gick följ-
jande morgon för att i hennes hem höra, huru det hade gått. På vägen mötte
hon hennes man, som också sökte henne. Hon hade aldrig kommit hem. När de nu
sökte henne, funno de henne liggande på marken nästan naken och — dödd af köld.
Men ett litet stycke derifrån i skydd af en stor framstjutande sten funno de det lilla
barnet sofwande godt och insvept i sin moders kläder. Modren hade tröttnat, och
när hon såg, att icke mer än en kunde räddas, så räddade hon barnet och offrade
sig själf. O såg, menar du, att Gud kan wara så god? Menar du, att det är
sannt, att Herrens kärlek går ändå längre? Jo, wisseligen.

Du frågar, om det är Gud, som i samwetet tillräknar syndaren hans be-
gångna synder. Ja, min bröder, wißt är det så. Så länge jag trodde, att Kri-
stus en gång för alla hade betalt Gud för hela werldens synder, samt att Gud
derför, såsom en rättfärdig Gud, icke kunde tillräkna en skuld, som engång war
till fullo betald, så måste jag kämpa med oerhörda swårigheter i detta afseende. Att
säga, att det wäl war betaldt, men att det ändå skulle utkräwas af syndaren, om
han icke trodde, det såg jag wisseligen wara en upprörande orättfärdighet. Ty
war det före och utan all min tro betaldt, men jag icke räknade det så, så måste
dock Gud utan afseende på min tro räkna det såsom betaldt, om han annars war
rättfärdig. Och allt, hwad de skriftlärda ropade mot denna "nyeangelism", såsom
de kallade det, såg jag nog hörde blott till de wanliga konster, hwarmed de för-
willa de ensalbiga. Är det betaldt, så måste det wara qwitt, det förstod jag nog.
Men se nu: när jag skulle deran och tro, att Gud, som är rättfärdig och har
fått betaldt, icke kan om igen tillräkna denna skuld, så flöt jag emot en hel
mängd bibelställen, synnerligen Romarebrefwetets två första kapitel. Jag hörde
wäl sägas, att Gud nu icke widare tillräknar någon annan synd än otro, men
då såg jag, att det icke stod så i bibeln, och begutom undrade jag, om icke också otro
war en synd, för hwilken Kristus hade betalt. Man sade nemligen, att Gud icke
kan förlåta någon synd utan betalning, och då tänkte jag: alltså måste också min
otro wara betald, efter som jag kan få förlåtelse för den. Men kan nu Gud icke
tillräkna en synd, som är betald, så kan han ej heller tillräkna mig min otro.
Tillräknar han åter betald skuld, så är han icke rättfärdig. Att emellertid detta
icke drog öfwerens med Skriften, såg jag tydligt, ty der talas om tillräknelse både
af otro och af all annan synd. Dock måste man försöka tro det för fädernas
skull, ehuru jag ibland lände, huru fötterna brände under mig, när jag för "trons
analogis" skull stod och trampade på tydliga bibelord. Emellertid sades, att denna
brand icke war något annat än en anfäktelse af mitt förblindade förnuft, som
måste tagas till fånga. Så läste jag hos Rosenius, att skulden wäl war en gång
för alla qwitterad i Guds stora bok, och att det nu endast återstår, att den qwit-
teras i vår motbok, nemligen samwetet. Detta löste knuten för mig — till en tid.
Jag förstod ju, att om det war betaldt hos Gud, så måste det också wara qwitteradt
hos Gud, och allt hwad de skriftlärda sade derom, att det wäl war betaldt men
icke qwitteradt hos Gud, det såg jag wäl wara galenskap. När en fordringsägare
får betaldt, är det ett nödwändigt uttryck af redbarhet, att han också qwitterar sin
fordran. Och att Gud måste wara åtminstone redbar, så mycket förstod jag. Men
märk: nu hörde jag några, som gjorde allwar af detta, så att de började bedja
• femte bönen så här: "Gud förlåt mig mina synder i samwetet," och det fann jag
bestämdt war icke rätt. Att förbättra Herrens ord war ju att wara kloföre än
Herren. Wäl predikade äfwen jag stundom såsom de andra, att det blott war

otro och djefwulens anfåttelse, när en kristens samwete oroades af synd, ty all skuld war ju betald, och hade man blott en stadig tro, så skulle man aldrig oroas af synderna. Ty att oroas öfwer en skuld, som är betald, är ju galet. Men när predikan war slut, då knäppte jag med de andra mina händer och bad Gud om syndernas förlåtelse, och om jag såg någon, som trodde så, att han icke mer oroades i samwetet af sina synder, så sade jag icke, att han hade en stadig tro, utan att han war försjoffad. Men såg jag en kristen, som blef försärad och ängslig, när han förgått sig och fallit i synd, så sade jag icke, att det war otro, utan att det war Guds nåd och werk, att han blef försträckt. Korteligen: der war en oändlig oreba, men det tordes ingen tala om. När det blef alldeles för förvirradt, utropade man: O hwilken djuphet af Guds wisdom och kunskap!

Gud ware lof, att han löst mig ur denna willerwalla. Säsamt jag såg, att det icke alls står i Skriften, ware sig att Gud kräft någon betalning för vår skuld eller att werldens syndaskuld är af Kristus betald, utan att sådan lära är af menniskor, så föllo alla dessa swårigheter. Hwad Skriften lärer, är att Kristus kommit till werlden för att frälja werlden från hennes synder och alla syndens följder. För det embetets skull ser jag, att han blifwit af Fadren beklädd med all makt i himmelen och på jorden, för det werkets skull ser jag honom lida, dö, uppstå och sätta sig på Fadrens högra hand. För det werkets skull ser jag också, att han har makt att förlåta synder, ja att han är af Fadren upphöjd till en Herre och Frälsare för att gifwa Israel finnesändring och syndernas förlåtelse, och då blir det den enklaste och tröstilligaste predikan i werlden att så gå efter Skriftens ord, att slippa i dem inlägga något annat, än hwad der står, att så säga syndare, att deras synder äro skulder, som Gud tillräknar dem, derest de förblifwa i dem, men hwilka han gerna will och skall förlåta, allenast de wilja bekänna dem och wända sig till Herren Jesus, hwilken han sändt dem till en Frälsare. Men derest man will så der enfaldigt gå efter Skriftens ord, så säga somliga, att man är Socinian eller Dippelian eller Swedenborgare eller Pelagian eller rationalist o. s. w. Ty när de icke hafwa Skriftens ord att kämpa med, så gripa de till, hwad de hafwa. Och då framkasta de efter wanligheten allehanda lättarenamn. O broder, Gud ware lof, att man trots allt sådant strif förs predika, såsom det står skrifwet. Och sanningen warar alltid långst.

Dina öfriga frågor skall du finna beswarade i den lilla boken: I ingen annan är frälsning. Jag beder dig: läs den, och när du hör andra, som blifwit oroade af det ropet, att jag förnekar Kristus, så bed äfwen dem läsa den skriften. Der kunna de få se, hwad jag om den saken tänker.

Sedan fista häftet utkom, har jag utgifwit en ny skrift med titel: Stora äro Herrens werk, pris 35 öre. Deutom har på Pietistens förlag utkommit en ny barnpredikan af J. Sundgren med titel: Barnens bästa wän, pris 6 öre.

Nu Gud ware med dig och wälsigne dig.

Din
P. S.

P. S. Såsom ett exempel på, huru sanningen trycker på folk i våra dagar, will jag anföra följande. I det tatelesförslag, som förtastades wid 1873 års kyrkomöte, stod det, att Gud är vår i Kristus försonade fader. Nu är detta förslag af en ny kommité omarbetadt för att framläggas wid nästa kyrkomöte, och märk: i detta nya förslag har man tagit bort det ordet försonad och i stället satt endast, att Gud genom Kristus är vår fader. Trots allt rop emot måste man dock wisa för sanningen om än endast tum för tum. Att man icke bör säga, att Gud är vår genom Kristus försonade fader, det har man insett. Att det är lifa obibliskt att säga, att Gud är vår fader genom Kristus, det har man icke insett. Hwad Skriften lärer, det är, att Gud, vår fader, gifwit oss Kristus, men att Gud är vår fader genom Kristus, det står ingenslades skrifwet.

På Pietistens Expedition's förlag hafwa nyss utkommit:
Stora äro Herrens werk, af P. W. Pris 35 öre.
Barnens bästa vän, barnpredikan af F. Lundgren, Pris 6 öre.

Under tryckning är en liten wädfelskrift med titel:
Du will till himmelen, af P. W.

 Prenumeration å Pietisten fortfar. Villkoren lika med föregående år, eller 1 kr. 25 öre pr årgång, postbefordringsafgiften deri inberäknad.

Då minst 10 exemplar tagas, lemnas hwart elfte ex. gratis wid requisition direkte från Pietistens Expedition, Stockholm.

 För prenumeranter i Amerika kostar Pietisten 60 cents pr år, postporto deri inberäknadt, när prenumerationsmedlen insändas till Pietistens Expedition Stockholm.

Hos Pietistens Expedition, Stockholm, kunna requireras följande arbeten:

Predikningar öfwer de nya högmessotexterna. Första årg. Pris: häftad 6: 25; bunden 8: 25; 9: 25; 9: 75; 11: 75; 22 kr. Andra årg. Första delen. Pris: häftad 3: 25; bunden 4: 25; 4: 75; 5 kr.

Herren är from. Pris: häft. 1: 15; wälst band 1: 50; fint klotb. med guldsnitt 3 kr.

Kristi öfwersteprästerliga förbön. Pris: h. 40 öre; wälst band 60 öre; fint klotb. 1 kr.

Fader vår. 25 öre.

Guds barns trygghet och hopp. 25 öre.

Guds Lam. 20 öre.

Löfpenningen. 20 öre.

I ingen annan är frälsning. 15 öre.

Råd för de förlorade. 12 öre.

I Sonen är lifwet. 10 öre.

Frälsning för alla syndare. 10 öre.

Andliga sånger. Pris: wälst band 45 öre; klotb. 60 öre. Samma sånger med musik i notskrift af G. Beyer, 1: 25. Melodierna i sifferskrift iärskildt, 20 öre.

Du behöfwer frälsas å 5 öre; paket om 25 ft. i omslag 1 kr.

Här är ännu rum å 5 öre; paket om 25 ft. i omslag 1 kr.

Si, jag står för dörren och klappar å 5 öre; paket om 25 ft. i omslag 1 kr.

Det skedde för dig å 5 öre; paket om 25 ft. i omslag 1 kr.

Herren är mitt ljus, af E. J. Elman. Pris: 90 öre; wälst b. 1: 20; klotb. 1: 70.

Det gjorde Gud, af E. J. Elman. Andra uppl. 25 öre.

Minnen från hafwet, anteckningar af en swenskt sjöman. Andra uppl. 25 öre.

Herren är min herde, af Swening Johansson. Pris 25 öre.

Tiden är kort, af R. P. Pris: 10 öre.

Barnens trydnad, barnpredikan af Fr.

Sundgren. Andra uppl. 6 öre.
Wet du hwad du wägar? af Fr. Sundgren. Pris: 5 öre; paket om 25 ft. i omslag 1 kr.